

[Holstein.]

Fald et Omraade, hvor det ganske uanset Rigsdagens Indkaldelse tidligere eller senere i Sommerhalvaaret havde været muligt for længst for Regering og Rigsdag at opnaa om ikke en endelig Ordning saa i hvert Fald en langt mere tilfredsstillende og anstændig Ordning end den Uorden, vi har paa dette Omraade i Øjeblikket. I 4 Aar, siden Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, har den Brug, der har været gjort saavel af Arbejdsløshedsloven som af Hjælpekasseloven, til fulde vist, at der paa dette Omraade var grebet fejl og trængtes til en gennemgribende Reform. En saadan er ikke opnaaet ved noget af de Forslag, som foreligger her i Dag, og jeg finder derfor ikke Anledning til at stemme for noget af dem. Her staar vi ikke overfor akutte, pludselige, nyopdukende Spørgsmaal, men vi staar overfor et gammelt Spørgsmaal, som længe har ventet stærkere og stærkere paa en Ordning, og som i en Krisesituation selvfølgelig har faaet en accentueret Betydning.

Til Slutning, efter at have omtalt Partiernes Stilling til dette Forslag og de Konservatives Stilling, henholdsvis Tilhængernes og Modstandernes, vil jeg endnu rejse et Spørgsmaal. Som det er Vælgernes Pligt og Ret at spørge: Hvad siger vore Rigsdagsmænd? saaledes er det Rigsdagsmændenes, Folkerepræsentanternes, Ret og Pligt at spørge: Hvad siger vore Vælgere? Hvad siger konservative Vælgere? Hvad siger de konservativt sindede baade paa Land og i By, som er de stille i Landet, og hvad siger de, der beklæder officielle Tillidsposter i de konservative politiske Organisationer? Hvad siger den konservative Hovedbestyrelse og Vælgerforening i København, som for ikke mange Dage siden fejrede sit 50 Aars Jubilæum i Mindet om de store Dage i forrige Aarhundrede, hvad siger den? Hvad siger den til dette Forlig? Tror det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det selv for ham med den Autoritet, han har i sit Parti — og han har jo virkelig været i Stand til at faa $\frac{2}{3}$ af de konservative Rigsdagsmedlemmer med paa sit Forlig —, vil være muligt i nogen konservativ Vælgerforening af Betydning at faa vedtaget en offentlig Udtalelse, Resolution, Erklæring, der udtaler en Paaskønnelse af de Konservatives Initiativ og Bestræbelser for Forlig med Regeringen, Anerkendelse af det opnaaede Resultat, Tilslutning dertil og Haab om, at de Konservative vil fortsætte ad den saaledes betraadte Vej og Linie? Ja, jeg ved ikke —

jeg skal om ikke længe over at prøve, hvad de siger ovre i min Valgkreds —, man skal jo intet forsværge.

Jeg har i de 11 Aar, jeg har været konservativ Rigsdagsmand, set et og andet, ikke blot indenfor det konservative Partis politiske Organisationer, men ogsaa i de andre Partiers Organisationer med Hensyn til, hvad Vælgere og Vælgeres Tillidsmænd er i Stand til at sluge af Kameler fra deres Repræsentanter paa Rigsdagen. Det ved jeg, og jeg ved ogsaa, at Tiden, der, som man siger, læger alle Saar, Tiden, som er en saa udmærket Kunstklinker, muligvis ogsaa vil være i Stand til at klinke den Suppeterrin, som nu ikke blot er slaaet i Stykker, men som tilsyneladende er pulveriseret. Det er muligt, det kan gøres, men jeg frygter for, at Mesterværket altid vil være defekt efter det Fald. Men, som sagt, det er jo muligt, at der er dem, som vedblivende vil spise Suppe af denne Terrin, ogsaa i den nye defekte Tilstand. Det skal blive interessant at se, om konservative officielle Organisationer og Ledere virkelig vil godkende det, der her er gjort, som fuldgældigt og lødigt Udtryk for konservativ Politik og som det, der saa smukt kaldes en konservativ Indsats i den foreliggende økonomiske og politiske Situation. Gør de det, ja, saa kan jeg ikke se rettere end, at saa har Konservatismen her i Landet degraderet sig selv, uhjælpelig, til at være Stik-i-Rend Dreng skiftevis for Socialradikalismen og for Venstre her i Tinget, og i saa Fald maa de, der er saa lykkelige som konservative Rigsdagsmænd at staa udenfor Organisationerne, takke Skæbnen for, at de, selv da Situationen var en saadan, at den syntes at tyde paa, at i Fremtiden vilde der blive Grundlag for en virkelig, selvsikker og maalbevidst konservativ Politik, alligevel ikke gik ind i Organisationerne af Frygt for, at Postelinet dog, naar det kom til Stykket, vilde blive slaaet i Stykker. Det er mit Haab, at efter Knusningen af Porcelænet vil det vise sig, at dette alligevel er konservativt sindede Borgere i By og paa Land et Nummer for meget, et Nummer for stift. Jeg nærer ikke Tvivl om, at de Synsmaader, som har faaet Udtryk i de ærede Medlemmer Hr. Hendriksens, Hr. Drachmanns og Hr. A. C. D. Petersens Indlæg, vil vise sig at blive om ikke de sejrende, saa i hvert Fald Udtryk for en Bevægelse indenfor den konservative Vælgerbefolkning, som den officielle Ledelse ikke vil være i Stand til at se bort fra.